

Г. Ковановъ

Змийска градина

Доскоро змиитѣ бѣха истински бичъ за Сиамя, най-богатата френска колония, разположена въ Южна Азия. Най-опасни отъ тѣхъ сж кобрата и гадюката, отъ които годишно умиратъ хиляди хора. Отровата на кобрата действува на нервната система, като предизвиква схващане (параличъ) най-напредъ на ухапаниа органъ, а следъ това на цѣлото тѣло. Отровата на гадюката пѣкъ причинява сгъстяване на кръвта и запушване на кървоноснитѣ сждове. Ала резултатътъ по-вечето пжти е единъ и сжщъ — смъртъ.

Малко преди голѣмата европейска война се започна борба съ този видъ смъртностъ чрезъ присаждане змийската отрова по способа на Пастьора. Дълго време били правени опити, които се увѣнчали съ пѣленъ успѣхъ и, най-сетне, въ 1923 г. въ главния градъ на Сиамя, Банкокъ, билъ основанъ особенъ Пастьоровъ институтъ, известенъ повече подъ името „Змийска градина“. Тази градина е единъ отъ най-очарователнитѣ жгли на земното кълбо. Тамъ разкошно е представена цѣлата тропична растителностъ. Сѣнчести алеи отъ величествени палми и магнолии окржжаватъ зелени ливади. Посрѣдъ полянитѣ сж разпрѣснати бѣли куполообразни постройки съ гладки порцеланови стени, прилични на снѣжнитѣ ескимоски колиби. Тамъ държатъ змиитѣ.

Ето какъ се извлича отровата, предназначена за присаждане (инжектиране). Вещъ операторъ, обикновено отъ туземцитѣ повдига капака на купола.